

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De B. Odione Sive Ottenone, Abbate Rothensi Ord. Ræm. In Suevia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

- EX VARIIS. vitam, et de utroque plurimis ad vitam S. Antonii xvii Janu. § 6, in Prolegom.
- NOT. 29. Ibidem col. 2, post nu. 4, adde [Saussaius in Martirol. Gallicano ita scribit: Augustæ Ansciorum memoria S. Macarii. Sitne ille aliquis ex Ægyptiis Macariis, atque hic, de quo modo est sermo, Alexandrinus; an indigena quispiam, nos latet v. Januarii in Vita S. Apollinaris Syncreticæ mentio crebra fit Abbatis Macarii in Scete commorantis; quem hunc Alexandrinum esse suspicamur.
- DE S. ASPASIO.
- NOT. 30. S. Aspasius Meloduni eccl. **P**ag. 90, col. 2, initium nu. 3, ita restitue [Videtur S. Aspasius Gothorum Arianorum injuriis coactus solum vertere, Melodunum concessisse, ibique populum partim mysteriis Christianæ religionis imbuisse, partim ad studia pietatis excitasse, donec tandem sive ætate et laboribus fractus, seu qua alia aegritudine extinctus est. Ita scribit in Melodunensi historia, qui et S. Aspasii laudes dicitur pluribus hymnis cecinisse, Sebastianus Rouliardus Melodunensis, in Curia Parisiensi Advocatus, eruditione ac pietate celebris.
- AD VITAM S. MAXIMI M.
- NOT. 31. Oldus fl. **P**ag. 92, post cap. 1, ad nu. 8 adde [a Oldus, sive Oltus, aut Oltis fluvius Aquitanæ, per Cadurcos fluit, vulgoque Lotus dicitur.
- b De S. Ambrosio Cadurcorum Episcopo agemus 16 Octobris. An is sit qui hic memoratur S. Maximi discipulus, necdum nobis compertum, cum eum quidam faciunt 100 annis S. Desiderio (de quo 16 Novembris agemus) juniorem.
- AD VITAM S. ADELARDI ABB.
- NOT. 32. **P**ag. 93, col. 2, in fine adde [In MS. Bodecensis Canonorum regularium in Westphalia monasterii, Vitæ S. Adelardi per Rathbertum præfiguratur hi versus, qui indubie sunt ab aliquo Corbeicæ novæ monacho scripti:
- O Pater eximie, monachorum Dux Adalharde,
Regia stirps alte Francorum dum genuit te,
Mundum sprevisi pauper pro nomine Christi,
Annos ætatis dum bis denos habuisti
In Corbe veteri Benedicti jura subisti.
Inde nova Corbe nostra pro Patre petisti
Annis bis binis; post in patriam redisti,
Ac inibi plenus ætate fideque decorus,
Vitam finisti sanctam, Pater inelyte, Christi
Lux octava fuit dum monaque erastina luxit,
Hora qua Christus moriens est in cruce fixus;
Quem prece sincera pro nobis jugiter ora,
Ut pietate sua nobis det gaudia vera.
- NOT. 33. **P**ag. 99, post cap. 3, ad nu. 16 adde [a Pipinus Caroli Magni filius, egregius Princeps, anno 781, constitutus est Rex Italiæ, postea et Bajoariæ; obiit 8 Julii 810. In historia translationis S. Viti 15 Junii, dicitur S. Adelardus gubernasse regnum Italiæ dum adolesceret Bernardus Pipini filius.
- b De Leone III, sanctissimo Pontifice agemus 12 Junii. Postea iterum ad eum missus est S. Adelardus cum aliquot Episcopis an. 809, ob notam questionem de processione Spiritus sancti.
- c Lotharius etiam vivente patre Ludovico Pio Imperator est appellatus, ab eo imperii socius adscitus anno 817. Alioquin diu ante Ludovicum obiit S. Adelardus.
- NOT. 34. **P**ag. 102, post cap. 10 adde [a De Hero insula, quæ nunc Nera, agemus 20 Augusti ad vitam S. Philiberti, qui in ea cenobium condidit.
- NOT. 35. **P**ag. 110, post cap. 19 adde [a De B. Hildemanno agemus 8 Decembris.
- NOT. 36. **P**ag. 111, post cap. 20 adde [a MS. Bodecense nu. 87, post legitur, addit vocem epitaphium, et videtur requiri.
- b Versu 4, epitaphii idem MS. pro caritate, habet pietate.
- c Num. 88, pro cohæreret, vel connecteret, idem MS. habet coereret, melius.
- Ibidem ad finem vitæ adde [d In MS. Bodecensi post vita S. Adelardi sequatur Ecloga lugubris de ejus morte, quæ videtur ab eodem scripta Paschasio Ratherto; sed, quod longiuscula sit, nec quidquam ad historiam pertinens contineat, supervacaneum visum est eam hic dare. Titulus ejus est: Sequitur ecloga duarum sanctimonialium uno favoris planctu complosa, quas idem velut unam sibi in conjugium vitæ Christi Ecclesiam enutrisse; aliam vero ex eadem secundum monasticam disciplinam inito libramine admodum genuisse perorat: quarum quoque unam propter candorem Galateam vocari, porro aliam propter amorem caritatis Philidis nomine consecrasse taxatum iri non ambigitur. Dicitur eadem Ecloga extare in MS. Corbeicæ veteris.
- NOT. 37. Ibidem col. 2, post Prologum secunde Vitæ, adde [a Hic Gerardus in Vita, quam 5 April. dabimus, Geraldus vocatur.
- b Vitam S. Anseharri Danorum Apostoli, dabimus 3 Februarii.
- c Histor. Translationis S. Viti dabimus 15 Junii, in qua nonnulla de S. Adelardo memorantur huic Vitæ haud omnino consentientia.
- NOT. 38. **P**ag. 116, post cap. 8 adde [a Alium librum a S. Adelardo scriptum citat Hincmarus in epistola seu libello de Regis institutione his verbis: Adalhardum senem et sapientem Domni Caroli Magni Imperatoris propinquum, et monasterii Corbeicæ Abbatem, inter primos Consiliariorum primum in adolescentia mea vidi. Cujus libellum de ordine Palatii legi et scripsi, in quo inter cetera continetur, etc.
- NOT. 39. **P**ag. 118, col. 1, Post Prologum ante Miracula S. Adelardi, adde [a S. Bathildis vitam dabimus 26 Janu. ubi de Corbeicæ constructione agitur.
- Ibid. col. 2, post cap. 2 [a Ingelrannus, sive Ingerannus, S. Richarii primi Abbatis Centulensis vitam scriptis, quam 26 April. dabimus.
- NOT. 40. **P**ag. 119, col. 1, post cap. 3 adde [a Fulco Abbas Corbeiensis corpus S. Paschasii Ratherti elevavit, ut decessor S. Adelardi, uti scribit Cl. Robertus.
- NOT. 41. Ibid. col. 2, post cap. 4 adde [a Robertus Hugonis Capeti filius, anno 997 regnare cepit, etsi jam novennio ante in regni consortium adlectus a patre.
- NOT. 42. b S. Firminus Episcopus et M. colitur 25 Septembris at S. Firminus Episc. et Confessor 1, ejusdem.
- NOT. 43. **P**ag. 121, post cap. 8, priorem Miraculorum, adde [a De S. Gentiano agemus 11 Decembr.
- NOT. 44. Ibid. col. 2, post cap. 1 adde [a Henricus I Gallicæ Rex, post mortem Roberti patris regnare cepit an. 1033, obiit anno 1060.
- NOT. 45. b Si Henricus rex, ut hic dicitur, Adelan sororem Balduino Pio, sive Insulano, Flandrensium Marchioni conjunxit, ergo falluntur Mejerus, Loerius, aliique historici nostrates, qui id anno 1027, volunt contigisse, vivente adhuc Roberto Rege. Dicitur hic Balduinus Senior, quia ejus filius Balduinus Montensis post eum Flandriam rexit.
- c Philippus Henrico patri puer successit anno 1060, tutore ei dato Balduino Pio avunculo, obiit anno 1108. d Robertus Friso, Balduini Pii filius, ejecta fratria Richilde, ejusque filio Arnulpho Infelice, Flandriam occupavit sub annum 1071.
- NOT. 46. **P**ag. 123, col. 2, post cap. 7 adde [a Visitur Corbeicæ, ut a fide dignis testibus accepimus, juxta altare S. Adelardi lectica pulchre extracta, in qua decumbere febrientis ut liberentur consueverunt; juxta dependet tabula in qua Sancti depicta mors est. lectica.

DE B. ODINONE SIVE OTTENONE, ABBATE ROTHENSI ORD. R.E.M. IN SUEVIA.

Hæc Vita reponenda est pag. 124, ante S. Silvestri.

NOT. 47. ANNO MCLXXXII. II JANUARI. B. Odionis Abb. Rothensis.

genus,

Rothum, sive Rodium, monasterium est Ordinis Præmonstratensis in Suevia, haud longe a Memminga urbe, quod vulgo Monachorum-Rothum, sive Munkrot appellatur, ad Rotham amœnum fluviolum, qui milliari indi ortus, infra Haslachio rivo miscetur, atque in Danubium supra Ulmam influit.

2 Primus illius monasterii Abbas (nam antea Præpositi rexerant) fuit Odino, sive Ottemo, aut Otto, nobili genere ortus; fertur enim filius fuisse Conradi Truchessii a Waldpurg, Tannensis Dynastæ, et Guttæ Wildenbergiæ. Et sane Gaspar Bruschius, ac Martinus Crusius Dapiferum de Waldburg appellant. Sunt enim, ut Hieronymus Henninges scribit, Waldburgici Comites Sueviæ Ducatus Imperique Romani Dapiferi et Pincernæ hæreditarii.

3 Hunc Bruschiæ vocat hominem sanctæ et piæ conversationis; Crusius, licet multo quam Bruschius sanctitas, acerbius hostis Religiosorum, religione nitentem; Autbertus Miræus in Chronico Præmonstrat. virum piæ et sanctæ admodum vitæ. Et vero, ut nos suis litteris docuit Daniel Feldnerus noster, non Rothenses tantum sed et alii passim Beatum appellant et venerantur.

4 Ejus natalem iv Nonas Januarii consignavit Chrysostomus vander Sterren celeberrimi Præmonstratensium in urbe Antverpiensi monasterii tunc Prior, nunc abbas, in Natalibus SS. sui ordinis, hoc addito elogio: In Rotensi Sueviæ cenobio, B. Odionis Abbatis Ordinis Præmonstratensis: qui mundi pertæsus vanitatum, suavi Christi jugo collum subdidit; et Præmonstrati Ordinis egregius propagator, multos animarum manipulos feliciter transmisit ad Christum.

epitaphium.

Christum. *Visitur hoc illius epitaphium in monasterio Rothensi :*

Anno milleno ducenteno minus decem et octo Obiit in Christo Reverendus Pater et Dominus Otto, Abbas hujus cœnobii Truchsess de Waltpurg natus, Qui suo exemplo reputatur esse Beatus.

* videtur desiderari locupletari, vel quid simile opera.

§ In monumentis canobii Rothensis ista de eo leguntur: Præfuit tum præfate Ecclesiæ Rothensi B. M. Ottono, piæ nimirum et sanctæ conversationis homo, qui et ipse cum esset secularis persona, erat de nobilioribus ministerialibus supradicti Brigantini Comitit, quique relictis omnibus Rothensem Ecclesiam, cum esset adhuc in rustica paupertate constituta, "... cum aliis servis Dei Præmonstratensem Ordinem suscepit. In qua postea Abbas factus, in tantum in spirituali et temporalis aedificio eadem Ecclesia sub ipso crevisse constat, quod sub regimine ipsius plusquam ducenti Clerici et laici, et Sorores complures strenuissimam vitam ducebant. *Alibi diximus consuevisse juxta monasteria virorum Ordinis Præmonstratensis, domicilia extrui instituendis sanctimonialibus. Pergunt Rothensia MSS.* Erat enim verus Dei cultor, zelator et amator ordinis solertissimus. Hic ad instantiam et petitionem multorum Nobilium quinque Ecclesias nostri Ordinis instituisse dignoscitur, Stanigadensem, Willezinensem, Angiensem, Lutrensem; ad extremum vero sæpius dicti Principis petitioni acquiescens, Marchtallensem Ecclesiam in Ordine promovendam suscepit, anno Incarnationis Domini cæ 1171. Kalend. Maii, Indict. xiv, Alexandro Papa III, Romanam Ecclesiam feliciter gubernante,

regnante gloriosissimo Imperatore Friderico, Othone Episcopo Constantiensem Sedem regente.

6 *Hæc ibi. Sed corrigendus numerus Indictionum, erat enim tum iv, non xiv. Quod ad Episcopum Constantiensem attinet, discrepat Jacobus Manlius in Chronico Constantiensi scribens Ottonem Episcopum mortuum esse anno 1169, eodemque anno subrogatum esse Berchtoldum. Ceterum Marchtallense, sive Martallense cœnobium situm est ad Danubium, in firmissima rupe, inter Riedlingam et Ehingam oppida, instauratum atque Ordini Præmonstratensi traditum ab Hugone III, Palatino Tubingensi, et Elisabetha ejus conjugæ Comitit Brigantini filia et hærede. De hac donatione plenius agemus xvii Aprilis, cum de B. Eberardo Odionis fratre, primo Præposito Martallensi, erit sermo.*

EX VARIIS.

7 Steingadense monasterium situm est in Diœcesi Augustana, haud procul a dextra Lyçi amnis ripa supra Lansbergam. Quod hic Willezinense dicitur cœnobium, in Bruschiis et Crucius Wiltaviense vocant, Miræus Wiltaniense et Wiltinense, traditque diœcesi Brixinensi subesse. Alba Augia, sive Augia minor, vulgo die Minderow, magnificum est Ordinis Præmonstratensis cœnobium, etiam post tempora B. Odionis varie locupletatum a Rudolpho Habsburgico Imperatore et aliis, ut videre est apud Bruschiū. Situm est prope Ravensburgum oppidum ad Schussium amnem, qui duobus inde miliaribus in Acronium lacum influit. Lutra, vulgo Keyerslauttern, sita est in Palatinatu inferiori, Diœcesi Wormatiensi, dicta, ut ex Dubravio scribit Miræus, a Lothario III, Imperatore, ibi sepulto; quamquam et fluvius, qui isthuc oritur, Lutra dicitur.

frater B. Eberardus,

aedificata cœnobio.

AD III JANUARIUM.

NOT. 48.

Pag. 126, post, S. Genovefa Virgo, Parisiis in Gallia; adde [S. Eustadius Abbas, Divione in Burgundia.

Ibidem inter Omissos adde [S. Theodoricus Glamorganie in Wallia Regulus, vulgo S. Tewdricke, refertur hoc die a Wilsono in nova editione Martyrologii. Differemus dum certiora nanciscamur, nec solius Godwini fide testata.

Ibidem, ubi de Urso Duce Venetorum agitur, dele ista verba [Hic est Petrus Urseolus, de quo xi Januarii] Et repone [An sit ab Ecclesia in Cælitum tabulas relatus, nos latet, ut xi Januarii dicitur cum inter Omissos de altero duce Petro Urseolo agitur.

NOT. 49.

Pag. 127, post ea quæ de S. Antero Papa habentur, adde [Hic corpus S. Martinæ Virginis et Martyris, ut supra ad cap. 7, illius Actorum littera a est dictum, fertur divino monitu in Urbem transtulisse.

DE SS. MARTYRIB. NICOMED.

THEOPEMPTO ET THEONA.

NOT. 50.

Pag. 127, in fine, adde [Ceterum hi videntur omnino iidem esse qui xxi Maii iterum referuntur, vocanturque Theopompus et Synesius. Ita Martyrol. Romanum: Eodem die sanctorum Martyrum Synesii et Theopompi. *Maurolgicus*: Eodem die SS. Theopompi Episcopi Nicomediæ et Synesii Martyrum sub Diocletiano. *Galesinius*: Hoc ipso die SS. Genesis et Theopontii, qui divina virtute roborati, in oppugnatione Diocletiana, pro Christo fortiter dimicantes, profligatis adversariis ad coronam abeunt in cælum. In notis aut Theopontium alibi Theopompum appellari.

et hic in Januarii memorati.

2 *Eosdem esse, diserte asserit Canisius, seu quisquis auctor est Martyrologii Germanici, in quo iv Januarii ista leguntur: Item Nicomediæ sanctorum Martyrum Theopontii Episcopi, et Synesii, qui rursus infra xxi Maii recensentur, et sunt sub crudelissimo Imperatore Diocletiano trucidati. Referuntur quoque iv Janu. in MS. Florario: Eodem die Theopompi Episcopi et Synesii Martyrum. Et in auctario Car-*

thusiæ Coloniensis ad Usuardum: Apud Nicomediam sub Diocletiano Theopompi Episcopi et Synesii Martyrum.

3 *Clarius patet eosdem esse ex Actis, quæ ex MS. Carthusiæ Coloniensis nobis misit Joannes Grothusius noster, plane consentientia cum elogio quod ex Menæis supra dedimus. Eadem fere memorat Petrus de Natal. lib. 3, cap. 33. Eadem, sed, ut proficitur, a se correctæ, recitat Bivarius in Dextri Chronicon ad an. 300, comment. 4, nu. 6. Nam in eo Chronico ista habentur: Nertobrigæ in Celtiberia sanctorum Martyrum Synesii et Theopompi. Nec desunt qui putent hos duarum civitatum Hispaniæ Episcopos fuisse, quamvis non declarent quenam illæ fuerint. Bivarius hanc Nertobrigam, quæ et Ptolemæo memorata lib. 2, cap. 6, censet nunc Almuña dici, ad Salonem amnem sitam, inter Bilbilim et Cæsaraugustam. Nam alia apud eundem Ptolemæum lib. 2, cap. 4, est Nertobriga, quam ipse nunc Fregenal dici scribit. Dissentiunt ab eo in utraque urbe alii ab Ortelio citati in voce Nertobriga.*

4 *Quod dicatur Theopompus præfuisse Ecclesiæ Nicomediensi, id Baronio non probatur: Nam illis Diocletiani temporibus, inquit, primo Cyrillum, deinde Antimum sedisse constat. Constat id quidem certe ex Actis SS. Indis et Domnæ, et dicemus xxvii Aprilis ad vitam S. Anthymi. Sed cur non potuit Cyrilli decessor fuisse Theopompus? Deinde in Actis, quæ dabimus, non dicitur Nicomediensis Episcopus fuisse, licet id habeat Petrus de Natalibus.*

5 *Titulus Actorum in Coloniensi codice hic erat: Pridie Non. Januar. De S. Theopompo episcopo et Synesio, qui et Theonas, Martyribus. Idem autem valent Theopemptus et Theopompus, id est, a Deo missus, illud a πέρμπτα, hoc πέρομπα.*

ACTA

ex MS Carthusiæ Coloniensis.

descripta a Joan. Grothusio Soc. JESU.

In primo anno a persecutionis suæ Diocletianus Imperator

Eorum Acta.

An Nertobrigæ in Hispania occisus?

an Theopompus Nicomediæ Episcopus?

Notatio nominis Theopemptus.